

До Подільського районного суду м. Києва
04071 Київ, вул. Хорива, 21

=====

Позивач: **Ольшанська Тамара Іванівна,**
1950 року народження, гр. України, пенсіонерка
м. Київ-73, вул. Рилєєва, 7\11 , кв.№ 23
тел. (044) 468-50-49,

Представник позивача:

Веремієнко Олег Ігорович,
Київ, 02206, а\с №42, 050-947-5564
(який діє на підставі адвокатського договору)

Відповідач-1: ПЕТРАШЕНКО Віктор

Миколайович, *мешканець села*
Лосятин, Васильківського району
Київської області – вул.. Якіра, 8
проживає : м. Київ-73, вул. Рилєєва,
7\11 , кв.23 -
засіб зв'язку невідомий

та ПЕТРАШЕНКО Віталій Вікторович,

мешканець села Лосятин, Васильківського району
Київської області – вул.. Якіра, 8
проживає : м. Київ-73, вул. Рилєєва, 7\11 , кв.23
тел.097-685-17-01

Відповідач-2: ПЕЛИХ Юлія Валентинівна,

приватний нотаріус - 04080, Київ,
Фрунзе ул., 60-а, оф.5 |

Телефон: (093) 211-5080 | (44) 5456064

Відповідач-3: ГУ-КО Юлія Володимирівна,

державний нотаріус Першої
київської державної нотаріальної
контори м. 01135, м.Київ, пр-т
Перемоги, 11, тел.: 234-65-63,
234-99-96, 235-30-35

Ціна позову: немайновий
спір (визнання угоди недійсною)

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про визнання недійсним правочину (генеральної довіреності) від 08.07.11,
що був укладеного під фізичним/психічним/ тиском,
під дією психотропного засобу «Гідазепам с»,
під впливом тяжкої обставини та на вкрай не вигідних умовах,
без наміру створювати юридичні наслідки**

08.07.2011 Между Відповідачем-1 і Позивачкою було укладено правочин – Ольшанською Т.І. була видана генеральна довіреність, в т.ч. з правом розпорядження і з правом укласти договір в т.ч. дарування 1-кімн. квартири № 23 по вул. Рилєєва, 7\11 у місті Києві, який було посвідчено нотаріусом Пелих Юлією Валентиновною.

Вказаний правочин від 08.07.2011 – був укладений при наступних обставинах, що мали місце в сукупності:

а) під фізичним/психологічним тиском з боку обдаровуваного і третіх осіб, зацікавлених в результатах угоди в його користь;

б) у момент угоди – дарувальник (Ольшанська Т.І.) знаходився в стані сильної інтоксикації (психотропними) речовинами, викликаного зловмисною підміною ліків першої необхідності користування (з подачі Відповідача-1);

в) під тиском важкої обставини на вкрай не вигідних умовах;

г) в результаті даний правочин було вчинено проти справжньої волі Позивачки!

У зв'язку з усім вищевикладеним, цей правочин від 08.07.2011 має бути визнаний судом недійсним, підлягає двосторонній реституції, а матеріали справи – мають бути доведені до відома прокуратури за фактом скоєння службового злочину нотаріусом Пелих Ю.В., передбаченого ст.ст.364 КК України.

Фактичні обставини справи наступні:

До мене, юриста ВЕРЕМІЄНКО О.І. за правовою допомогою звернулася Ольшанська Тамара Іванівна 1950 р.н., громадянка України, пенсіонерка, мешкає за адресою - м. Київ - 73, вул. Рилєєва, 7\11, кв.№ 23, далі по тексту - Позивачка.

Пояснила по суті справи наступне:

Орієнтовно взимку 2010 року їй поставили діагноз – Рак стравоходу (нині – це вже 3 стадія раку);

Мешкає сама, чоловік помер, близьких родичів не залишилося; У цей період, у зв'язку з вкрай дорогим лікуванням і вартістю препаратів - почала переживати злидні, постійні фінансові проблеми – нестачу грошових коштів для забезпечення свого існування (харчування, сплати комунальних платежів), пенсія в 900 грн. не покриває навіть витрат на лікування від раку;

На початку липня 2011 року в житті Позивачки з'явилися деякі далекі родичі по батьківській лінії - що мешкають в селі Лосятин Васильківського району Київської обл. – батьківщина Відповідача-1;

Повідомили, що дізналися про тяжке положення і запропонували оплатну допомогу Позивачці - **на умовах укладення нею нотаріального договору довічного**

утримання на їхню користь (родини петрашенків);

Проте, після деякого часу - взаємовідносини Позивачки з цим сімейством істотно погіршилися (мешкали в квартирі позивачки, проте матеріальної допомоги не надавали). Після ще деякого часу - Відповідач і члени його сім'ї почали погрожувати, психічно давити на Позивачку, створювати їй незручності в користуванні і розпорядженні квартирою, примушуючи її до укладення нотаріального договору - узаконюючого правовідношення сторін;

При виникненні питання узаконити усний договір довічного утримання, коли згода Позивачки була отримана остаточно лише на укладення договору довічного утримання - за декілька годин до нотаріальної угоди - хтось підмінив Позивачці щоденні ліки від раку - на психотропні препарати «Гідазепам - С» – заспокійливої, галюциногенної дії (докази будуть надані під час засідання, йде процес збору доказів ГУБОЗом міста Києва в порядку ст.97 КПК) - після чого сторони 08.07.2011 відправилися на авто батька Відповідача-1 до офісу приватного нотаріуса Пелих Юлії, Відповідача-2, що був розташований на Подолі.

У приватного нотаріуса пелих Ю.В. Позивачка відчула істотне погіршення стану свого здоров'я і самопочуття. Зі слів іншої сторони правочину – мав укладатись договір довічного утримання (прочитати його Позивачка не змогла унаслідок істотного погіршення стану самопочуття, інтоксикації ліками, і відсутності окулярів), при вчиненні – посвідченні правочину у приватного нотаріуса Пелих Ю.В. остання текст договору сторонам навіть вголос не зачитала, зміст правочину - не роз'яснила, дійсних намірів сторін – не з'ясувала;

приватний нотаріус Пелих Ю.В. сказала підписати документ, який вона підготувала, і батько Відповідача-1 теж наполягав на цьому. Після підписання даного правочину 08.07.2011 – представник обдаровуваного раптом передумав і попросив повернутися назад, щоб переоформити договір. Змісту, сенсу і значення договору позивачка вже не знала, і зрозуміти його в тодішньому стані інтоксикації психотропами - не могла і навіть не мала змоги (її вели попід руки представник Відповідача-1 – батько Віктор Петрашенко);

20 липня 2012 року при розмові з сусідкою Мариною, що мешкає за адресою м. Київ - 73, вул. Рилєєва, 7\11, кв.№ 24 - позивачка дізналася і усвідомила, що "родичі" проводили переговори з сусідкою, ставлячи їй питання чи не бажає вона з прискореному порядку придбати квартиру

№ 23 за цією ж адресою – тобто квартиру Позивачки. На питання "родичам" що це все означає - була дана відповідь, що квартира відтепер належить їм, і вони її продають, фактично залишаючи Позивачку без житла, і без даху над головою. Сказали Позивачці пакувати речі і бути готовою до виселення.

«Договір довічного утримання» - на перевірку виявився безоплатним, безумовним і безвідплатним договором дарування квартири! Якому передувала видаче ген.довіреності на користь Петрашенка Віктора Миколайовича 1959 р.н.

Детальніші письмові пояснення позивачки за обставинами справи, записані з її слів мною, юристом Веремієнко .О. - додаються до Позову (Див.додатки).

Таким чином, з усього викладеного видно, що Відповідачо, шляхом обману, чинення тиску, із застосуванням препаратів психотропної дії серії «ГІДАЗЕПАМ», скориставшись скрутним матеріальним і моральним становищем Позивачки – протиправно заволодів чужим нерухомим майном - квартирою №23, що по вул.. Рилеєва, 7\11 у місті Києві, яка до того ж є єдиним місцем проживання Позивачки (єдиним її житлом).

Підстави для звернення до суду за захистом своїх прав

Як викладено вище, у справі є присутніми наступні обставини, що дають підстави до подання Позову про визнання недійсним спірного правочину – генеральної довіреності від 08.07.2011 (з правом відчуження всього майна Позивачки).

Спірний правочин від 08.07.2011 було здійснено під психічним тиском з боку Відповідача-1 та третіх осіб, через яких він діяв (більш докладно див. додатки – заяви до органів МВС та прокуратури), а так само членів його родини: матері – Валентини та батька Віктора, які своїми діями (споювання Позивачки психотропними препаратами, намаганнями отруїти позивачку тощо, маніпуляціями з її свідомістю – шляхом «накачування» ліками-транквілізаторами та ліками галюциногенної дії перед походом-візитом до нотаріуса Відповідача-2) перешкоджали позивачці розпоряджатися її майном, заважали мешкати їй в нормальних умовах життя: спокої та мирі (мирного користування своїм майном), користуватися житлом в повному об'ємі - фактично з єдиною корисливою метою, з метою примушування Позивачки до вчинення і підписання цивільно-правової угоди – правочину, який би дав змогу Відповідачу-1 отримати у власність всі права та правомочності власника нерухомості Ольшанської Т.І., включно із правом розпоряджатися квартирою на свій розсуд. Слід додати, що ринкова вартість квартири сягає понад 70 000 (сімдесят тисяч) доларів США.

Викладене підтверджується:

- 1) самим змістом спірного правочину від 08.07.11 (безоплатним, безумовним і безвідплатним відчуженням квартири за ген.довіреністю);
- 2) подальшим здійсненням злочинних дій відносно Позивачки (неодноразове відбирання цивільного паспорта, банківських карт на оплату пенсії, намаганнями її отруїти, ненаданням їй своєчасної та адекватної медичної допомоги, не виклик «швидкої» тощо - доводяться копіями заяв в міліцію по перерахованих фактах - см додатки)
- 3) намаганням батька Відповідача-1 втекти від розмови з адвокатом, втечею від наряду міліції, викликаного адвокатом для з'ясування обставин 22.07.12 (відео буде надано в суді для огляду).
- 4) показаннями свідків – сусідів із сусідніх квартир: №24 – Марина та її син, а також сусідкою із квартири №22 тощо.

Викладене містить всі ознаки, вказані в ст. 231 ЦК України.

= = =

Далі, правочин від 08.07.11 11.08.11 вчинено Довірителем (Позивачкою) під дією психотропних речовин – «Гідазепам С», в момент, коли в стані сильної психотропної інтоксикації (під впливом цих препаратів) - позивачка втрачала здатність адекватно оцінювати те, що відбувається, а також здатність керувати своїми діями. Цим самим і Відповідач-1 і Відповідач-2 позбавили її права свободи вибору. Інакше кажучи, під впливом препаратів Позивачка не усвідомлювала значення своїх дій, і взагалі не могла управляти ними.

Доводиться дане наступним:

1) підписом, який був вчинений Позивачкою на правочині – Генеральній довіреності від 08.07.11, що була посвідчена приватним нотаріусом – Пелих Юлією Валентинівною (що зможе згодом підтвердити психолого-почеркознавча експертиза, проведення якої треба доручити КНДІСЕ або іншій поважній установі, організації);

Викладене містить ознаки, вказані в ст. 225 ЦК України.

Спірний правочин від 08.07.11 здійснено із застосуванням обману з боку Петрашенка Віктора Миколайовича 1959 р.н. – Відповідача у справі і третіх осіб, які діяли в його інтересах. Доводиться це:

а) наявністю причинно-наслідкового зв'язку між діями Відповідача-1, його родичів: батька і матері – співучасників даних протиправних дій (оцінити які мають також органи МВС та прокуратури), б) хронологією подій - усний договір довічного утримання (укладений про людське око), чинення тиску на Позивачку напередодні візиту до нотаріуса - відсутність роз'яснення з боку Відповідачів щодо характеру вчинюваного правочину та його юридичних наслідків, факт переоформлення договору довічного утримання - на безвідплатну дарчу в строк один день з розривом в часі - декілька хвилин.

Правочин від 08.07.11 здійснений Відповідачами -1 і -2 із явним застосуванням обману (який розкрився через рік завдяки сусідці Марині із кВ. №24), бо навіть сам факт вчинення правочину 08.07.11 і в т.ч. факт укладення договору дарування 11.08.11 приховувався Відповідачами протягом майже року! Відповідач-2 навіть копії оскаржуваної угоди від 11.08.11 Позивачці не видала!

Проте довести це можна шляхом витребування з єдиного реєстру правочинів - виписки про зміст останніх двох угод з квартирою №23 за адресою: м. Київ - 73, вул. Рилєєва, 7\11, а так само змістом документів нотаріального архіву, що стосуються вказаних угод, а також копії договору дарування необхідно витребувати в порядку підготовки справи до слухання із Бюро Технічної Інвентаризації міста Києва, що по вул. Трьохсвятительській, 3 м. Києва (необхідно витребувати до суду, заяви про витребування доказів було подано 2 дні тому через канцелярію – див. додатки). Викладене містить ознаки, вказані в ст.ст. 229, 230 ЦК України.

=====

Окрім усього викладеного, спірний правочин від 08.07.11 – здійснено \вчинено\ під впливом важкої життєвої обставини і на вкрай не вигідних умовах для Позивачки.

Під важкими життєвими обставинами мається на увазі наступне:

Важкий розлад здоров'я, викликаний захворюванням «РАК стравоходу», встановлений лікарями-онкологами ще влітку 2011 року (копії медичної картки додаються);

Так само, згідно з медичними свідченнями лікаря-онколога із Інституту Раку (по Вул. Васильківській, 38\Ломоносова у м. Києві) про застосування препаратів першої необхідності для Позивачки - є присутніми дуже дорогі ліки, вартість яких в рядовій аптеці складає не менше тисячі гривень на місяць.

Пенсія Позивачки на сьогодні складає лише 900 гривень на місяць (копія довідки з ПФ буде надано днями), чого вочевидь бракує навіть на закупівлю препаратів першої необхідності,

не кажучи вже про можливість купувати продукти харчування, одяг, сплати за ЖКХ тощо.

Усе перераховане - є украй важкою життєвою обставиною Позивачки.

Спірний правочин від 08.07.11 – був по своїй суті безоплатним, безумовним і безвідплатним і таким, що надає право Довіреній особі на свій розсуд вирішувати питання в т.ч. й питання відчуження квартири, належної Позивачці, на користь третіх осіб

Даючи свою попередню згоду на цей правочин - Позивачка явно переслідувала мету полегшити собі існування за рахунок можливої допомоги від Обдарованого, якої по факту не отримала і не отримує досі. (а після останніх спроб отруїти Позивачку і відтак вкоротити їй віку, вона втратила вже інтерес залишати цю квартиру Відповідачу-1 або його родичам). Тобто – правочини: і від 08.07.11 (ген.довіреність) і договір дарування від 11.08.11 - було вчинено-підписано Позивачкою під впливом важкої обставини - і на вкрай не вигідних для неї умовах, що видно з її змісту, а так само з усього викладеного вище.

Викладене містить ознаки, вказані в ст. 233 ЦК України.

Окрім того, слід звернути увагу суду на декілька додаткових аспектів цієї справи.

Після здійснення правочинів 08.07.11 і 11.08.11, Обдарований (Відповідач-1), очевидно побоюючись звинувачення в шахрайстві відкрито у володіння квартирою не вступав, на вступ у права не претендував, вимог виселення позивачки (на той момент) не висував, проте - таємно вів переговори з сусідами і іншими можливими покупцями квартири - на предмет її перепродажу (що підтверджується показаннями свідків – Марини-сусідки із квартири №24 тел.050-943-0450, заява про виклик свідків – є в додатках, а також свідком цієї розмови був адвокат Веремієнко .О.І.).

Позивачка ж у свою чергу не квапилася поступитися подарованою квартирою новому "власникові", оскільки поняття не мала про те, що втратила майнові права на квартиру безвідплатно. Таким чином, очевидним є те, що вказаний правочин від 08.07.11 було укладено сторонами без намірів створювати правові наслідки.

За умови, що Позивачці насилу вистачає коштів на життя, і бракує засобів на ліки - такий подарунок третій особі – безоплатний за своїм характером - просто вражає своєю щедрістю!

Вочевидь, що таке відчуження здійснено і могло бути здійснено тільки у разі наявності

будь-якої обставини, переліченої вище, або усіх їх в сукупності, що явно/безумовно тягне недійсність такої угоди\правочину\ в силу Законодавства, -- що повинно бути визнано і застосовано судом.

Елементарна логіка, законодавство, аналогія ділового обороту і моральні засади суспільства – все вказує на протиправність цього правочину від 08.07.11, його явну незаконність і наявність усіх перерахованих обставин у справі, а так само на правильність, правомірність і обґрунтованість позиції Позивачки по даній справі.

Відповідно до ст. 231 ЦК України -- Правочин, вчинений особою проти її справжньої волі внаслідок застосування до неї фізичного чи психічного тиску з боку другої сторони або з боку іншої особи, визнається судом недійсним. Винна сторона(інша особа), яка застосувала фізичний або психічний тиск до другої сторони, зобов'язана відшкодувати їй збитки у подвійному розмірі та моральну шкоду, що завдані у зв'язку з вчиненням цього правочину.

Положення ст. 225 ЦК України регламентує -- правочин, який дієздатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними, може бути визнаний судом недійсним за позовом цієї особи, а в разі її смерті - за позовом інших осіб, чиї цивільні права або інтереси порушені. Сторона, яка знала про стан фізичної особи у момент вчинення правочину, зобов'язана відшкодувати їй моральну шкоду, завдану у зв'язку із вчиненням такого

Стаття 230 ЦК України вказує -- Якщо одна із сторін правочину навмисно ввела другу сторону в оману щодо обставин, які мають істотне значення(частина перша статті 229 цього Кодексу), такий правочин визнається судом недійсним. Обман має місце, якщо сторона заперечує наявність обставин, які можуть перешкодити вчиненню правочину, або якщо вона замовчує їх існування. Сторона, яка застосувала обман, зобов'язана відшкодувати другій стороні збитки у подвійному розмірі та моральну шкоду, що завдані у зв'язку з вчиненням цього правочину.

За правилами ст. 233 ЦК України -- Правочин, який вчинено особою під впливом тяжкої для неї обставини і на вкрай не вигідних умовах, може бути визнаний судом недійсним незалежно від того, хто був ініціатором такого правочину. При визнанні такого правочину недійсним застосовуються наслідки, встановлені статтею 216 цього Кодексу.

На правильність викладеного вказує і ст. 203 ЦК України.

Так частина 1 статті 203 ЦК регламентує: "Зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам";

частина 2 ст. 203 ЦК встановлює, що "Волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі".;

частина 3 статті 203 ЦК містить вказівку на те, що "Правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним".

За правилами ст. 215 ЦК України - Підставою недійсності правочину є недодержання у момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами

першою - третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу.

Вказаним вимогам Закону спірний правочин від 08.07.11 - не відповідає, у зв'язку з чим він має бути визнаний судом недійсним.

Згідно ст. 216 ЦК України «У разі недійсності правочину кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у користуванні майном, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування»

Згідно правил ст. 235 ЦК України - Нікчемний правочин або правочин, визнаний судом недійсним, є недійсним з моменту його вчинення.

=====

Статтею 203 Цивільного кодексу України встановлено загальні вимоги, додержання яких є необхідним для чинності правочину. Відповідно до ч. 3 ст. 203 ЦК України, волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі.

Враховуючи те, що Веремієнко О.І. в порядку ст. 97 КПК 25.07.12 було подано до правоохоронних органів м. Києва серію заяв про вчинення нотаріусом Пелих Ю.В. службового злочину під час посвідчення правочину (Ген.довіреності) – між Позивачем та Відповідачем-1 08.07.11, і враховуючи те, що досі триває перевірка в порядку ст. 97 КПК, проте вже зараз можна стверджувати, що був такий факт, що нотаріус 08.07.11 не могла не бачити факт застосування набувачем по правочину психологічного тиску до Позивачки (адже позивачка двічі протягом дня приходила до офісу нотаріуса в неадекватному стані, викликаному інтоксикацією організму в результаті застосування психотропних ліків «Гідазепам» та інших - з боку родичів Відповідача-1), що виключає презумпцію свободи волевиявлення та відповідності волевиявлення внутрішній волі учасника правочину, даний договір дарування кв.№23 по вул. Рилєєва, 7\11 у місті Києві, має бути визнано судом недійсним і таким, що суперечить Цивільному кодексу України, іншим актам цивільного законодавства, моральним засадам суспільства.

Відповідно, до ч. 1 ст. 231 ЦК України, правочин, вчинений особою проти її справжньої волі внаслідок застосування до неї фізичного чи психічного тиску з боку другої сторони або з боку іншої особи, визнається судом недійсним.

Правовий порядок вчинення нотаріальних дій та правові основи нотаріальної діяльності регламентовано Законом України «Про нотаріат», Інструкцією про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженою наказом Міністерства юстиції України № 20/5 від 03.03.2004 р., іншими нормативно-правовими актами.

Зокрема, відповідно до п. 30 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, нотаріуси, виявивши при вчиненні нотаріальних дій порушення

закону учасниками цивільних відносин, повідомляють про це відповідні органи для вжиття необхідних заходів.

В ході адвокатського розслідування встановлено, що нотаріус ПЕЛИХ Ю.В. посвідчила 08.07.11 правочин, що дав право Відповідачу-1 укласти через місяць договір дарування квартири №23 по вул. Рилєєва, 7\11 у місті Києві, незважаючи на те, що дані правочини не відповідали вимогам чинного цивільного законодавства, зокрема положенням цивільного законодавства України, зокрема положенням ст.203 ЦК України, хоча ст. 5 Закону України «Про нотаріат» та п. 31 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України встановлено прямий обов'язок нотаріуса відмовити у вчиненні нотаріальної дії в разі її невідповідності законодавству України або міжнародним договорам.

Пунктом 31 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій визначено, що нотаріуси не приймають для вчинення нотаріальних дій документи, якщо вони не відповідають вимогам законодавства або містять відомості, що паплюжать честь і гідність людини.

«31. Нотаріус відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, якщо:

вчинення такої дії суперечить законодавству України;

...

є сумніви у тому, що фізична особа, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії, усвідомлює значення, зміст, правові наслідки цієї дії або ця особа діє під впливом насильства;

з проханням про вчинення нотаріальної дії звернулась особа, яка в установленому порядку визнана недієздатною, або уповноважений представник не має необхідних повноважень;

в інших випадках, передбачених Законом ([3425-12](#)).»

Джерело: НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ №03.03.2004 N 20/5

«Про затвердження Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України»

Гр.Пелих Ю.В. як нотаріус, тобто особа, яка має вищу юридичну освіту, не могла не знати, не розуміти і не бачити того, що в момент вчинення правочину 08.07.11:

Позивачка перебувала в неадекватному стані – а саме стані сильної інтоксикації психотропними речовинами - що не помітити було просто неможливо,

Що Позивачка погано бачить, але в момент перебування її в конторі нотаріуса у неї навіть окулярів із собою не було, що в кінцевому випадку позбавило її можливості ознайомитись з текстом договору дарування квартири,

Що позивачку привів її «родич», який був стороною по правочину, і в якого тим не менш перебували всі правовстановлюючі документи на квартиру, паспорт та ідентифікаційний код Позивачки;

Нотаріус не видала на руки Позивачці навіть копії того правочину, за 08.07.11, що може свідчити лише про те, що нотаріус вступила в зловмисну змову з представником обдаровуваного, Відповідача-1;

Перед підписанням нотаріус навіть не поцікавилася станом здоров'я і самопочуття у вже важко-хворої на той момент Позивачки (яка страждає на рак), не роз'яснила їй зміст правочину, що підписується, не пояснила наслідки вчинюваного правочину (що також непрямо підтверджує той факт, що Позивачці було «добре», тобто вона перебувала в стані сильної інтоксикації і що просто не було з ким говорити про це), що також свідчить про зловмисну змову нотаріуса і Відповідача-1 та/або його «родича», який привіз Тамару Іванівну в офіс нотаріуса в той день.

Крім того, згідно з п. 36 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріуси зобов'язані роз'яснити сторонам зміст і значення поданих ними проектів правочинів і перевірити, чи відповідає зміст посвідчуваних правочинів вимогам закону і дійсним намірам сторін. Натомість нотаріус Пелих Ю.В. посвідчила цей правочин щодо квартири 08.07.11, з текстом якого не ознайомилась жодна із сторін, що безумовно, свідчить про наявність попередньої зловмисної домовленості між нотаріусом Пелих Ю.В. та набувачем по цьому правочину.

« 36. Нотаріус зобов'язаний встановити дійсні наміри кожної із сторін до вчинення правочину, який він посвідчує, а також відсутність у сторін заперечень щодо кожної з умов правочину.

Встановлення дійсних намірів кожного з учасників правочину здійснюється шляхом встановлення нотаріусом однакового розуміння сторонами значення, умов правочину та його правових наслідків для кожної із сторін.

Встановлення дійсних намірів однієї із сторін правочину може бути здійснено нотаріусом за відсутності іншої сторони з метою виключення можливості стороннього впливу на її волевиявлення.

Правочин посвідчується нотаріусом, якщо кожна із сторін однаково розуміє значення, умови правочину та його правові наслідки, про що свідчать особисті підписи сторін на правочині.»

Джерело: НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ №03.03.2004 N 20/5

«Про затвердження Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України»

Як вже було заявлено, на сьогодні майновий стан позивачки надзвичайно скрутний. Розмір пенсії складає 900 гривень (довідка з ПФ України буде надана пізніше).

Пігулки і лікувальні препарати першої необхідності коштують/обходяться не менше чим в 1000 гривень на місяць, а то і більше.

Відповідно до ЗУ "Про судовий збір" - до оплати підлягає сума у розмірі 0,1 мінімальної заробітної плати, встановленої ЗУ "Про держ. бюджет".

Проте, сума навіть в 108 гривень для Позивачки з її пенсією – є істотною, враховуючи її

доходи і її елементарні життєві потреби.

Викладені вище обставини підтверджуються документально довідкою про розмір пенсії, а так само довідками про призначення препаратів Онкологічної групи, і довідкою про вартість цих препаратів. (будуть надані в попередньому с\з).

Стаття 8 ЗУ "Про судовій збір" - передбачає можливість звільнення Позивачі від сплати судового збору - з урахуванням майнового стану заявника. Таким чином, у позивачки є підстави просити суд - звільнити позивачку від сплати судового збору, керуючись частиною 2 статті 8 ЗУ "" Про судовій збір"", з урахуванням фінансового стану Позивачки.

На підставі вищевикладеного та керуючись **ст. 13, 16, 203, 215, 225, 229, 230, 231, 233, 235 ЦК України, ст. 8 ЗУ «Про судовій збір»**

П Р О Ш У СУД :

1. Прийняти Позовну заяву відповідно до ст. 114 ЦПК України (спір з приводу нерухомого майна);
2. При відкритті провадження у справі - надати допомогу Позивачці в отриманні доказів в зв'язку важкими обставинами справи, що роблять неможливим отримання доказів самостійно (заява про забезпечення доказів була подана 24.07.12 – копія її додається);
3. Правочин (видача ген.довіреності), що дає право на відчуження квартири №23 за адресою Рилєєва, 7\11 у місті Києві від 08.07.2011, укладений між Ольшанською Тамарою Іванівною і Петрашенко Віктором Миколайовичем, засвідчений нотаріусом 08.07.11 за №____ - визнати недійсним;
4. Договір дарування квартири №23 за адресою Рилєєва, 7\11 у місті Києві від 11.08.2011, укладений між Петрашенко Віктором Миколайовичем і Петрашенко Віталієм Вікторовичем, засвідчений нотаріусом Першої київської державної нотаріальної контори 11.08.11 за №____ - визнати недійсним;
5. надати термін до початку розгляду цивільної справи по суті - для отримання, розшуку і залучення додаткових доказів у справі;
6. керуючись частиною 2 статті 8 ЗУ "" Про судовій збір"" - звільнити позивачку від сплати судового збору, у разі неможливості цього - понизити розмір судового збору - до мінімуму на розсуд суду;

7. судові витрати покласти на Відповідачів солідарно.

З повагою,

Представник Ольшанської Т.І.,

На підставі адвокатського договору від «___» _____ 2012

Веремієнко О.І.

тел. 050-947-5564

Додатки на ___ арк. до **ПОЗОВНОЇ ЗАЯВИ**

про визнання недійсним договору дарування, укладеного під фізичним/психічним/ тиском, під дією психотропного засобу, під впливом тяжкої обставини та на вкрай не вигідних умовах, без наміру створювати юридичні наслідки:

- Договір з адвокатом Веремієнком О.І. від «___» _____ 2012,
- копія пенсійного посвідчення Ольшанської Т.І.,
- Копії Рахунків-фактур за ЖКГ-послуги по р\р 005236 із КП «Куренівське» (ЖЕК №703) (квитанції з ЖЕКу за грудень 2001, червень 2004, березень 2010, червень 2012), з ДП «Утел» за жовтень 2004, «Воля-кабель» травень 2011.
- Копія заяви Ольшанської Т.І. в порядку ст. 97 КПК до органів МВС від 24.07.12,
- Копія абонентської книжки по розрахунках за електроенергію з Київенерго за 2012 рік (особовий рахунок №05255202311 – 371, Подільський район, кв №23 в буд. № 7\11 по вул. Рилєєва в м. Києві) квитанція на 387, 68 грн. – сплачено споживачем гр. Петрашенко В.В. від 30.06.12.
- копія мед.книжки з поліклініки на ім'я Ольшанської Т.І.;
- довідка (прайси) про вартість лікування раку із приватної клініки;
- оголошення з інтернету про продаж квартири;
- Заява про забезпечення Позову;
- Заява про забезпечення доказів.